

بررسی تأثیر تنظیم کننده های رشد گیاهی بر عارضه خشکیدگی خوشه خرما

محمد رضا میرزایی، مهدی آزادوار، احمد احمدی

عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خراسان جنوبی، عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی جیرفت و عضو هیئت علمی گروه باگبانی، پردیس دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران، کرج

عارضه خشکیدگی خوشه خرما مهمترین عامل تهدید کننده تولید خرما در مناطق خرما خیز جنوب کشور محسوب می شود که در سال های اخیر باعث نابودی ده ها هزار تن خرما شده است. این عارضه تنها از ایران (استان های کرمان، بوشهر، خوزستان و هرمزگان) گزارش شده است. جهت کنترل عارضه در تیر ماه ۱۳۸۳ تاثیر چند تنظیم کننده رشد گیاهی به صورت تزریق به تنه درختان مضائقی در منطقه جیرفت در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار انجام شد. تیمارهای اعمال شده بدین صورت بودند: شاهد، اتفن، IAA، ۶- بنزیل آمینوپرین به نسبت ۲۰۰ پی پی ام، GA3 به نسبت ۴۰۰ پی پی ام، نیترات نقره و تریفولاترین (بازدارنده های اتیلن) به نسبت ۱۰۰ پی پی ام، ترکیب (IAA، ۶- بنزیل آمینوپرین، GA3) به نسبت ۴۰۰، ۳۰۰ و ۱۰۰ پی پی ام) و ترکیب (IAA، ۶- بنزیل آمینوپرین، GA3) به نسبت ۴۰۰، ۳۰۰ و ۱۰۰ پی پی ام). با توجه به آمار برداری نهائی، تجزیه و تحلیل آماری و مقایسه میانگین تیمارها با روش آزمون دانکن در سطح ۵ درصد، میانگین درصد آلودگی در ۵ گروه آماری قرار گرفتند. به طوری که شاهد با میانگین ۷۸ درصد بالاترین درصد آلودگی و تیمار ترکیب (IAA، ۶- بنزیل آمینوپرین، GA3) به نسبت ۴۰۰، ۳۰۰ و ۱۰۰ پی پی ام) با میانگین ۳۵/۷۷ کمترین درصد آلودگی را نشان دادند. بقیه تیمارها به صورت مشترک بین این دو تیمار قرار گرفتند.